

عنوان مقاله:

معماری پایدار در ارتباط با الگوهای معماری سنتی ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری شهرسازی عمران و گردشگری توسعه پایدار شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مریم صمدزاده - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

معماری پایدار یکی از مباحثی است که در دهه‌های اخیر مطرح شده و مورد توجه قرار گرفته است. نگاهی گذرا به معماری بومی مناطق مختلف ایران، حکایت از شناخت خصوصیات محیطی و استفاده هوشمندانه نیاکان ما از مواهب طبیعی دارد. در ایران به علت وجود چهار اقلیم متفاوت گرم و مرطوب، گرم و خشک، معتدل و مرطوب و اقلیم سرد، معماریهای متفاوتی (به ویژه در طراحی مسکن بومی) هماهنگ با اقلیم بوجود آمده که در چنین فضاهای ساختشدهای، به کارگیری مصالح بومی که کمترین تأثیر نامطلوب بر محیط را دارند و همچنین کاهش میزان انرژی مصرفی با استفاده از مصالح محلی، موجب پایداری محیط زیست و افزایش دوام بناها گردیده‌اند. در این نوشتار که بیشتر بر روش مطالعه اسنادی و بررسی متون استوار است و با توجه به ماهیت داده‌های تحقیق، شیوه پژوهش کیفی خواهد بود، معرفی و شناخت ارزشها و کیفیتهای کالبدی بهکار رفته در معماری این چهار اقلیم با هدف کاربرد این راهکارهای اقلیمی - کالبدی جهت طراحی پایدار در این مناطق مطرح میشود

کلمات کلیدی:

ساخت و ساز پایدار، معماری سنتی، معماری بومی، انرژی قابل تجدید، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/403545>

